

Istungidokument

A9-0212/2020

9.11.2020

RAPORT

arengu ja abi tõhususe täiustamise kohta
(2019/2184(INI))

Arengukomisjon

Raportöör: Tomas Tobé

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI.....	21
VÄHEMUSE ARVAMUS.....	23
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	24
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	25

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

arengu ja abi tõhususe täiustamise kohta (2019/2184(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO 25.–27. septembril 2015. aastal toimunud kestliku arengu tippkohtumist ja ÜRO Peaassamblee 25. septembril 2015. aastal vastu võetud lõppdokumenti „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““ ning eelkõige selles sätestatud 17. kestliku arengu eesmärki, millega pannakse ÜRO liikmesriikidele kohustus tugevdada tegevuskava rakendamise meetodeid ja taaselustada ülemaailmne kestliku arengu partnerlus¹,
- võttes arvesse Addis Abeba tegevuskava – lõppdokumenti, mis võeti vastu arengu rahastamise kolmandal rahvusvahelisel konverentsil (mis peeti Etioopias Addis Abebas 13.–16. juulil 2015) ning mille ÜRO Peaassamblee kiitis heaks oma 27. juuli 2015. aasta resolutsioonis 69/313,
- võttes arvesse ÜRO arengu rahastamise asutustevahelise töörühma 2019. aasta aruannet kestliku arengu rahastamise kohta²,
- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul (COP 21) sõlmitud Pariisi kokkulepet ja Kyoto protokollis osaliste koosolekuna toimuvat konventsiooniosaliste 11. konverentsi (CMP 11), mis peeti 30. novembrist 11. detsembrini 2015. aastal Pariisis (Prantsusmaal),
- võttes arvesse abi tõhusust käsitlevat Pariisi deklaratsiooni (mis võeti vastu 2005. aastal abi tõhususe teemal peetud teisel kõrgetasemelisel foorumil), Accra tegevuskava (mis võeti vastu 2008. aastal abi tõhususe teemal peetud kolmandal kõrgetasemelisel foorumil Accras (Ghanas)) ning 2011. aasta detsembris Busanis (Korea Vabariigis) abi tõhususe teemal peetud neljandat kõrgetasemelist foorumit, mille tulemusena algatati tulemusliku arengukoostöö ülemaailmne partnerlus (GPEDC),
- võttes arvesse 2016. aasta novembris ja detsembris Nairobis (Keenias) toimunud GPEDC teise kõrgetasemelise kohtumise Nairobi lõppdokumenti³,
- võttes arvesse GPEDC kõrgetasemelist kohtumist 13.–14. juulil 2019, mis toimus New Yorgis ÜRO kestliku arengu kõrgetasemelise poliitilise foorumi raames,
- võttes arvesse 26.–27. märtsil 2019 Kampalas (Ugandas) toimunud ülemaailmse

¹ Resolutsioon, mis võeti vastu ÜRO Peaassambleel 25. septembril 2015:

https://www.unfpa.org/sites/default/files/resource-pdf/Resolution_A_RES_70_1_EN.pdf

² Financing for Sustainable Development Report 2019 (2019. aasta aruanne kestliku arengu rahastamise kohta):

<https://developmentfinance.un.org/sites/developmentfinance.un.org/files/FSDR2019.pdf>

³ 2016. aastal Nairobis toimunud GPEDC kõrgetasemelise kohtumise lõppdokument:

<http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/12/OutcomeDocumentEnglish.pdf>

- partnerluse 2019. aasta kõrgema taseme kohtumise 17. juhtkomitee koosolekut,
- võttes arvesse GPEDC 2019. aasta aruannet arengukoostöö tulemuslikumaks muutmise kohta⁴,
 - võttes arvesse ÜRO 20. novembri 1989. aasta lapse õiguste konventsiooni,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 208, milles vaesuse vähendamist ja kaotamist nimetatakse ELi arengupoliitika põhieesmärgina ning nõutakse, et liit ja selle liikmesriigid täidaksid kohustusi, mille nad on võtnud ÜROs ja teistes pädevates organisatsioonides, ning võtaksid arengukoostöö eesmärgi arvesse sellise poliitika puhul, mida nad rakendavad ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid,
 - võttes arvesse 30. juuni 2017. aasta Euroopa uut arengukonsensust⁵,
 - võttes arvesse Aafrika ja ELi ühisstrateegiat, mis võeti vastu 2007. aasta detsembris Lissabonis toimunud ELi ja Aafrika riikide teisel tippkohtumisel,
 - võttes arvesse 29.–30. novembril 2017 toimunud Aafrika Liidu ja ELi viiendat tippkohtumist ja tippkohtumise deklaratsiooni „Investing in Youth for Accelerated Inclusive Growth and Sustainable Development“ (Investeering noortesse hoogsama kaasava majanduskasvu ja kestliku arengu nimel)⁶,
 - võttes arvesse ELi üldist välis- ja julgeolekupoliitika strateegiat „Ühtne visioon, ühine tegevus: tugevam Euroopa“, mida komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja esitles 2016. aasta juunis,
 - võttes arvesse nõukogu 12. mai 2016. aasta järeldusi ühise kavandamise tõhustamise kohta,
 - võttes arvesse nõukogu 16. mai 2019. aasta järeldusi, mis käsitlevad 2019. aasta aruannet Euroopa Ülemkogule ELi arenguabi eesmärkide kohta⁷,
 - võttes arvesse Euroopa arengualase finantsstruktuuri kõrgetasemelise eksperdirühma 2019. aasta oktoobri aruannet „Europe in the World – the future of European financial architecture for development“ (Euroopa maailmas – Euroopa arengualase finantsstruktuuri tulevik)⁸,
 - võttes arvesse komisjoni talituste 26. märtsi 2015. aasta töödokumenti „ELi rahvusvahelise koostöö ja arengu tulemuste raamistiku käivitamine“ (SWD(2015)0080) ning nõukogu 26. mai 2015. aasta järeldusi tulemuste raamistiku kohta,

⁴ Ülemaailmse partnerluse eduaruanne, 17. juuni 2019: <http://effectivecooperation.org/blogs-news-resources/resource-library/>

⁵ ELT C 210, 30.6.2017, lk 1.

⁶ https://www.africa-eu-partnership.org/sites/default/files/33454-pr-final_declaration_au_eu_summit1.pdf

⁷ 2019. aasta aruanne ELi arenguabi eesmärkide kohta: <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9201-2019-INIT/et/pdf>

⁸ Nõukogu 2019. aasta aruanne Euroopa arengualase finantsstruktuuri kohta: https://www.consilium.europa.eu/media/40967/efad-report_final.pdf

- võttes arvesse komisjoni rahvusvahelise koostöö ja arengu strateegilist kava 2016–2020,
- võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2018. aasta teatist uue Euroopa–Aafrika kestliku investeerimise ja töökohtade loomise alliansi kohta (COM(2018)0643),
- võttes arvesse komisjoni Aafrika maapiirkondade rakkerühma 2019. aasta märtsi lõpparuannet „Aafrika–Euroopa tegevuskava maaelu ümberkujundamiseks“⁹,
- võttes arvesse 2019. aasta juuli uuringut tõhususe põhimõtete kohaldamise kohta pealkirjaga „Effectiveness to Impact“ (Tõhus mõju)¹⁰,
- võttes arvesse oma 22. mai 2008. aasta resolutsiooni abi tõhusust käsitleva 2005. aasta Pariisi deklaratsiooni järelmeetmete kohta¹¹,
- võttes arvesse oma 5. juuli 2011. aasta resolutsiooni ELi eelarvest arenguriikidele antava toetuse tuleviku kohta¹²,
- võttes arvesse oma 25. oktoobri 2011. aasta resolutsiooni neljanda kõrgetasemelise abi tõhusust käsitleva foorumi kohta¹³,
- võttes arvesse oma 6. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni arenguriikide kohalike omavalitsuste rolli kohta arengukoostöös¹⁴,
- võttes arvesse oma 19. mai 2015. aasta resolutsiooni arengu rahastamise kohta¹⁵,
- võttes arvesse oma 14. aprilli 2016. aasta resolutsiooni erasektori ja arengu kohta¹⁶,
- võttes arvesse oma 7. juuni 2016. aasta resolutsiooni poliitikavaldkondade arengusidusust käsitleva ELi 2015. aasta aruande kohta¹⁷,
- võttes arvesse oma 13. septembri 2016. aasta resolutsiooni ELi Aafrika usaldusfondi ning selle mõju kohta arengu- ja humanitaarabile¹⁸,
- võttes arvesse oma 22. novembri 2016. aasta resolutsiooni arengukoostöö tulemuslikkuse suurendamise kohta¹⁹,
- võttes arvesse oma 14. veebruari 2017. aasta resolutsiooni Euroopa arengukonsensuse

⁹ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/food-farming-fisheries/farming/documents/report-tfra_mar2019_en.pdf

¹⁰ Benfield ja Como eksperdivõrgustikule AECOM International Development Europe (2019), Euroopa Komisjoni tellitud uuring tõhususe põhimõtete kohaldamise kohta (projekt nr 2018/403300/1):

https://knowledge.effectivecooperation.org/system/files/2019-07/2019_07_Impact_study_final.pdf

¹¹ ELT C 279E, 19.11.2009, lk 100.

¹² ELT C 33E, 5.2.2013, lk 38.

¹³ ELT C 131E, 8.5.2013, lk 80.

¹⁴ ELT C 349, 17.10.2017, lk 11.

¹⁵ ELT C 353, 27.9.2016, lk 2.

¹⁶ ELT C 58, 15.2.2018, lk 209.

¹⁷ ELT C 86, 6.3.2018, lk 2.

¹⁸ ELT C 204, 13.6.2018, lk 68.

¹⁹ ELT C 224, 27.6.2018, lk 36.

- lähivaatamise kohta²⁰,
- võttes arvesse oma 16. novembri 2017. aasta resolutsiooni ELi Aafrika-strateegia kui arengu kiirendaja kohta²¹,
 - võttes arvesse oma 17. aprilli 2018. aasta resolutsiooni arengukoostöö rahastamisvahendi, humanitaarabi rahastamisvahendi ja Euroopa Arengufondi rakendamise kohta²²,
 - võttes arvesse oma 14. juuni 2018. aasta resolutsiooni eelseisvate läbirääkimiste kohta Euroopa Liidu ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma uue partnerluslepingu üle²³,
 - võttes arvesse oma 14. märtsi 2019. aasta resolutsiooni kestliku arengu eesmärkide elluviimise ja täitmise iga-aastase strateegilise aruande kohta²⁴,
 - võttes arvesse oma 27. märtsi 2019. aasta seadusandlikku resolutsiooni ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega luuakse naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahend²⁵,
 - võttes arvesse oma 28. novembri 2019. aasta resolutsiooni käimasolevate läbirääkimiste kohta Euroopa Liidu ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma uue partnerluslepingu üle²⁶,
 - võttes arvesse oma 28. novembri 2019. aasta resolutsiooni Hispaanias Madridis toimunud 2019. aasta ÜRO kliimamuutuste konverentsi (COP25) kohta²⁷,
 - võttes arvesse oma 15. jaanuari 2020. aasta resolutsiooni Euroopa roheline kokkuleppe kohta²⁸,
 - võttes arvesse nõukogu 26. oktoobri 2015. aasta järeldusi soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava (2016–2020) kohta²⁹,
 - võttes arvesse komisjoni talituste ühist töödokumenti soolise võrdõiguslikkuse ja naiste mõjuvõimu suurendamise kohta ELi välissuhete kaudu aastatel 2016–2020 (SWD(2015)0182),
 - võttes arvesse komisjoni 12. septembri 2012. aasta teatist „Demokraatia ja säästva arengu juured: Euroopa koostöö kodanikuühiskonnaga välissuhete valdkonnas“ (COM(2012)0492),

²⁰ ELT C 252, 18.7.2018, lk 62.

²¹ ELT C 356, 4.10.2018, lk 66.

²² ELT C 390, 18.11.2019, lk 33.

²³ ELT C 28, 27.1.2020, lk 101.

²⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0220.

²⁵ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2019)0298.

²⁶ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0084.

²⁷ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2019)0079.

²⁸ Vastuvõetud tekstid, P9_TA(2020)0005.

²⁹ <https://www.consilium.europa.eu/media/24467/st13201-en15.pdf>

- võttes arvesse komisjoni tellitud uuringut „Effective Development Cooperation - Does the EU deliver?: Detailed Analysis of EU Performance“ (Tõhus arengukoostöö – Kas EL annab tulemusi? ELi tulemuslikkuse üksikasjalik analüüs), mis avaldati 2020. aasta mais³⁰,
 - võttes arvesse 2020. aasta mai uuringut segarahastamise tõhususe kohta „The use of development funds for de-risking private investment: how effective is it in delivering development results?“ (Arengufondide kasutamine erainvesteeringute riskide vähendamiseks: kui tõhus on see arengutulemuste saavutamisel?),
 - võttes arvesse komisjoni 15. mai 2013. aasta teatist kohalike omavalitsuste mõjuvõimu suurendamise kohta partnerriikides, et tõhustada valitsemistava ja saavutada paremaid arengualaseid tulemusi (COM(2013)0280),
 - võttes arvesse komisjoni 9. märtsi 2020. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Tervikliku Aafrika strateegia suunas“,
 - võttes arvesse OECD (arengukoostöö vastastikused eksperdihinnangud) 10. detsembri 2018. aasta aruannet Euroopa Liidu kohta,
 - võttes arvesse OECD arenguabi komitee 22. veebruari 2019. aasta soovitus humanitaarabi, arengu ja rahu vahelise seose kohta,
 - võttes arvesse OECD 24. juuni 2020. aasta aruannet „The impact of the coronavirus (COVID-19) crisis on development finance“ (Koroonaviirushaiguse (COVID-19) kriisi mõju arengu rahastamisele)³¹,
 - võttes arvesse valitsustevahelise kliimamuutuste rühma (IPCC) 25. septembri 2019. aasta eriaruannet ookeani, krüosfääri ja kliimamuutuste kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 54,
 - võttes arvesse arengukomisjoni raportit (A9-0212/2020),
- A. arvestades, et arengukoostöö kontekst on aastate jooksul muutunud, kuna esile on kerkinud uued üleilmsed probleemid, nagu kliimamuutused ja bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ränne, toiduga kindlustamatus, sisekonfliktid, terrorism ja vägivaldne äärmuslus ning nakkushaiguste puhangud, samuti sagedased ja rängad loodusõnnetused, eriti arenguriikides, mis mõjutavad kõige haavatavamaid inimesi; arvestades, et ülemaailmne keskkond muutub üha keerukamaks ja ebakindlamaks, suureneb konfliktide arv ja geopoliitiline rivaliteet; arvestades, et seetõttu on vaja tugevdada mitmepoolsust ja jätkata jõupingutusi, et suurendada Euroopa abi tõhusust ja mõju;
- B. arvestades, et maailma on tabanud COVID-19 pandeemia; arvestades, et selle pandeemia mõju arenguriikidele ja abisaavatele riikidele on endiselt ebaselge ning

³⁰https://ec.europa.eu/international-partnerships/system/files/eu-development-effectiveness-monitoring-report-2020_en.pdf

³¹<http://www.oecd.org/coronavirus/policy-responses/the-impact-of-the-coronavirus-covid-19-crisis-on-development-finance-9de00b3b/>

kujutab endast olulist survet nii doonorriikide kui ka erainvestorite abistamisvõimalustele;

- C. arvestades, et COVID-19 pandeemial, mis on mõjutanud kõiki riike nende arengutasemest olenemata, on tervisealane, aga ka majanduslik ja sotsiaalne mõju; arvestades, et pandeemia mõjutab arengukoostööd ja kohustab tagama suurema tõhususe;
- D. arvestades, et praegune pandeemia on tugevalt häirinud turismi, meretransporti ja muid ookeanipõhiseid sektoreid ning võib neile avaldada pikaajalist toimet, mõjutades negatiivselt paljude arenguriikide, sealhulgas kõige haavatavamate riikide, väikeste arenevate saareriikide ja vähim arenenud riikide majandust;
- E. arvestades, et abi tõhusus sõltub poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtte rakendamise viisist; arvestades, et poliitikavaldkondade arengusidususe põhimõtete järgimiseks on vaja teha veel rohkem jõupingutusi, eriti ELi rände-, kaubandus-, kliima- ja põllumajanduspoliitika valdkonnas;
- F. arvestades, et ELi ja liikmesriikide sise- ja välispoliitika ei tohiks vastavalt poliitikavaldkondade arengusidususele avaldada arenguriikidele negatiivset mõju; arvestades, et üha enam rõhutatakse ELi välispoliitiliste huvide edendamist; arvestades, et ELi välisabi keskmes peaks jätkuvalt olema arengu tõhusus ja partnerriikide vajadused vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 208, milles on sätestatud, et vaesuse vähendamine ja kaotamine on arengukoostööpoliitika põhieesmärk;
- G. arvestades, et Pariisi kliimakokkuleppes seatud eesmärkide täitmiseks tuleks sõnastada nii arengutõhususe põhimõtted kui ka kõik arengu rahastamise allikad;
- H. arvestades, et maailma rahvastik kasvab kiiremini kui kogurahvatulu, eriti Saharataguses Aafrikas, kus rahvaarv hinnangute kohaselt järgmise 30 aasta jooksul kahekordistub ning ulatub 2050. aastal 2,1 miljardini ja sajandi lõpuks 3,8 miljardini; arvestades, et tugevast majanduskasvust hoolimata suurendab see vaesuses ja töötuses elavate inimeste arvu, mistõttu on tungivalt vajalik tõhusalt toetada arenguriikide jõupingutusi kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks;
- I. arvestades, et võrdsete partnerlusel põhinev ELi ja Aafrika strateegia hõlmab Aafrika riikide konkreetsete probleemide arvestamist majanduse mitmekesistamise, industrialiseerimise, valitsuse tulude vähenemise ja piirkondliku integratsiooni osas;
- J. arvestades, et riikidevaheline ebavõrdsus on endiselt väga suur ning ebavõrdsusel on negatiivne mõju abi tõhususele ja tulemuslikkusele;
- K. arvestades, et on oluline rakendada meetmeid, mille eesmärk on kogukondade vastupanuvõime ülesehitamine ja suurendamine, eriti ebakindlates partnerriikides, konfliktidest või loodusõnnetustest mõjutatud riikides ja pagulasi vastuvõtvates riikides;
- L. arvestades, et laste tervis ja heaolu on arengukoostööpoliitika oluline eesmärk;
- M. arvestades, et EL, mis koos oma liikmesriikidega on maailma suurim ametliku arenguabi andja (2018. aastal kokku 74,4 miljardit eurot, mis moodustab peaaegu 57 %

kogu maailma ametlikust arenguabist), on pühendunud tõhusa arengukoostöö edendamisele, mille eesmärk on kaotada vaesus ja ebavõrdsus mis tahes kujul, ning oma arengupartnerite toetamisele kestliku arengu tegevuskava 2030 elluviimisel; arvestades, et 2019. aastal kulutasid OECD arenguabi komitee liikmed ametlikule arenguabile ainult 0,3 % kogurahvatulust, kusjuures üksnes viis liiget saavutasid kulutuste eesmärgi või ületasid seda (Ühendkuningriik, Rootsi, Taani, Luksemburg ja Norra);

- N. arvestades, et kõigi arengukoostöö vormide aluseks peaksid olema riigi ja demokraatliku vastutuse ning vastavusse viimise põhimõtted, tulemustele keskendumine, kaasavad partnerlused, läbipaistvus ja aruandekohustus, et tagada arenguvahendite tõhus ja tulemuslik kasutamine kestliku arengu eesmärkide nõuetekohaseks saavutamiseks;
- O. arvestades, et tulemusliku arengukoostöö ülemaailmse partnerluse roll on edendada abi tõhususe põhimõtteid; arvestades, et sellel on kolm järgmist strateegilist prioriteeti, mis suunavad selle panust tegevuskümnendi käivitamisele: arengu tõhususe edendamine, et kiirendada kestliku arengu tegevuskava 2030 rakendamist; paremate partnerluste loomine ja meetmete järelevalve võimendamine;
- P. arvestades, et komisjoni tellitud uuringus „Effective Development Cooperation - Does the EU deliver?: Detailed Analysis of EU Performance“ (Tõhus arengukoostöö – Kas EL annab tulemusi? ELi tulemuslikkuse üksikasjalik analüüs) viidatakse sellele, et ELi liikmesriigid ja institutsioonid juhivad varasemast vähem tõhususe põhimõtetest ja seotud näitajatest, eelkõige mis puudutab prognoositavust, partnerriigile kuuluvate tulemuste raamistikust saadud näitajate kasutamist, partnerriigi avalike finantsjuhtimissüsteemide kasutamist, partnerriikide valitsuste projektide hindamisse kaasamise kohustust ja läbipaistvat aruandlust;
- Q. arvestades, et ELi arengupoliitika ja partnerlus peavad põhinema kestlikul poliitilisel ja majanduslikul koostööl partneritega võrdsetel alustel ja inimõiguste austamisel selle keskmel; arvestades, et liidu arengupoliitikas tuleb arvesse võtta sunni viisilist ümberasustatud isikute, haavatavate elanikkonnarühmade ning rändajate ja varjupaigataotlejate olukorda;
- R. arvestades, et pikaajaliste kriiside sagenemise tõttu peaks EL jätkama jõupingutusi humanitaar- ja arenguvaldkonna vahelise seose toimivuse tagamiseks eesmärgiga saavutada pikaajalisi tulemusi;
- S. arvestades, et abi killustatus on endiselt püsiv mureküsimus, mida põhjustab rahastajate ja abiorganisatsioonide suur arv ning nende tegevuste ja projektide vähene kooskõlastamine;
- T. arvestades, et programmitöö käigus on oluline tagada partnerriikides ulatuslik konsulteerimine kõigi asjakohaste osalejatega: kohalike ametiasutuste, riikide parlamentide, kodanikuühiskonna, kohalike valitsusväliste organisatsioonide, naisühenduste, tõrjutud rühmade, ÜRO ja selle asutuste, VKEde ning erasektoriga;
- U. arvestades, et ilma arengu suhtes rakendatava alt üles lähenemisviisita on arengutulemuste maksimeerimine võimatu; arvestades, et partnerriikides kohapeal õnnestunud projektide kohta konkreetsete näidete ja nõuannete tulemuslikum jagamine

- aitab põhimõtteid tõhusalt rakendada ja soovitud tulemusi edukalt saavutada;
- V. arvestades, et erasektori tõhus kaasamine peaks põhinema viiel Kampala põhimõttel: riigi kaasav omavastutus, tulemused ja sihipärane mõju, kaasav partnerlus, läbipaistvus ja vastutus ning põhimõte, et mitte kedagi ei tohi kõrvale jätta;
- W. arvestades, et partnerriikides pakuvad humanitaar- ja arenguabi mitmed teised osalejad ja rahastajad;
- X. arvestades, et kuigi ELi institutsioonidel ja liikmesriikidel, kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel, rahvusvahelistel organisatsioonidel ja kodanikuühiskonna organisatsioonidel on palju andmeid ja kogemusi, ei jagata neid siiski piisavalt; arvestades, et nimetatud andmed tuleks muuta kättesaadavamaks ja neid tuleks kasutada poliitikakujundamisel;
- Y. arvestades, et koostöö parandamiseks on eriti tõhus võtta kasutusele kolmepoolne koostöö, et lahendada ühiseid probleeme, näiteks arengut aeglustavate ja katkestavate loodusõnnetuste ennetamine, ohjamine ja nendest taastumine, laiema piirkonna julgeolekuprobleemid või väikeettevõtjate mudelite kohandamine uute majanduslike ülesannetega, mis on koroonaviiruse kriisi ajal esile kerkinud;
- Z. arvestades, et tõhusa abipoliitika kujundamise ja rakendamise eeldus on, et sügavamalt mõistetakse abi mõju ja üldist keskkonda, kus arenguabi antakse;
- AA. arvestades, et kättesaadavad ja usaldusväärsed andmed abi kohta suurendavad abivoogude läbipaistvust ja aitavad kõiki arengupartnereid nende kavandamis- ja koordineerimisprotsessides; arvestades, et rahvusvahelise abi läbipaistvuse algatuse (IATI) raames edendatavad rahvusvahelised standardid muudavad need andmed võrreldavaks; arvestades, et arengutulemuste saavutamine ja kestliku arengu eesmärkide poole püüdlemine eeldavad üksikasjalikke andmeid kohaliku olukorra kohta, kokkulepitud taotletavaid tulemusi, ühist tegevust nende saavutamiseks ja avalikkuse kiiret tagasisidet usaldusväärsuse suurendamiseks;
- AB. arvestades, et sooline võrdõiguslikkus on ELi arenguabi oluline põhimõte; arvestades, et arengupoliitika mõju naistele ja tütarlastele on erinev; arvestades, et arenguvaldkonnas on vähe soo alusel jaotatud andmeid;
- AC. arvestades, et võrdõiguslikkust edendav abipoliitika on osutunud tõhusamaks kestliku arengu eesmärkide saavutamisel, eriti vaesuse vähendamisel ja hariduse edendamisel;
- AD. arvestades, et on reaalne oht, et arenguabist, välismaistest otseinvesteeringutest ja humanitaarabist saavad kasu eelkõige poliitiline ja majanduslik eliit; arvestades, et see näitab vajadust sellise arengukoostöö järele, mille eesmärk on käivitada poliitmajanduses ümberkujundavaid muutusi, mis on seotud eelkõige valitsemise, võimujaotuse, sotsiaalse tõrjutuse, sotsiaalkaitse ja ressurssidele juurdepääsuga, samuti vastasmõjuga maailmamajandusega; arvestades, et see toob esile vajaduse toetada ja edendada arengukoostöö kaudu hea valitsemistava, õigusriigi, võimude lahususe ja inimõiguste edendamise põhimõtteid;
- AE. arvestades, et ÜRO Kaubandus- ja Arengukonverentsi (UNCTAD) hinnangul vajavad

arenguriigid COVID-19 järgset võla vähendamist 1 triljoni USA dollari ulatuses; arvestades, et Maailmapank, Rahvusvaheline Valuutafond, G20 ja G7 on võtnud maailma vaeseimate riikide jaoks valitsemissektori võla vähendamise meetmeid; arvestades, et neid meetmeid tuleks täiendada, et arenguabi saaks kestliku arengu eesmärgi tõhusalt täita sellistes valdkondades nagu juurdepääs põhiteenustele, hea valitsemistava ja põhilised inimõigused arenguriikides;

- AF. arvestades, et EL on oma ülemereterritooriumide (nii äärepoolseimate piirkondade kui ka ülemeremaade ja -territooriumide) kaudu esindatud kõigis ookeanides ning on väga oluline, et liidus töötataks välja piirkondlikud strateegiad, mis arvestaksid võimalikult suures ulatuses kohapealseid vajadusi;
- AG. arvestades, et kohalikel omavalitsustel on kestliku arengu eesmärkide saavutamisel suurim roll ja detsentraliseeritud koostöö peab olema ELi arengustrateegia keskmeks;
- AH. arvestades, et arengupoliitikas tuleb vaesuse kaotamise eesmärgil pidada haavatava elanikkonna ümberasustamise ja sotsiaalse ebavõrdsuse süvenemise osas silmas kliimamuutuste mõjuga kohanemist;
- AI. arvestades, et sissetulek, mille arenguriigid kaotavad ebaseaduslike rahavoogude, sealhulgas maksudest kõrvalehoidumise tõttu, on rohkem kui kaks korda suurem summast, mis nad saavad ametlike väliste allikate, sealhulgas arenguabi kaudu;
- AJ. arvestades, et riigi tulemusraamistike ja planeerimisvahendite (avaliku sektori finantsjuhtimine) kasutamine ELi institutsioonide poolt väheneb, kuigi neil on oluline roll tõhusas arengukoostöös, kestliku arengu eesmärkide saavutamisel ja soolise võrdõiguslikkuse saavutamisel, sest need edendavad sooteadlikkuse süvalaiendamist; arvestades, et sellega seoses on vaja suuremat pühendumist;
1. rõhutab, et tõhusus tähendab suurema ja parema mõju saavutamist, kestliku arengu eesmärkide täitmist ja mitte kellelegi kõrvalejätmist; on seisukohal, et kui Euroopa arengukoostöö viiakse kooskõlla partnerriikide enda jõupingutuste ja kohalike vajadustega, koordineeritakse teiste rahastajate pingutustega ja viiakse ellu nende partnerite institutsioonide ja süsteemide, samuti kohalike osalejate ja kodanikuühiskonna kaudu ning et kui sellega toetatakse prioriteete, mis on kokku lepitud kaasavate ja õiglaste poliitiliste protsesside kaudu, tagades demokraatliku riigi vastutuse ja kõigi sidusrühmade kaasamise, on selle mõju suurem, kiirem ja kestlikum;
 2. rõhutab, et EL kui maailma suurim rahastaja ning reeglitel põhinevat mitmepoolsust ja demokraatiat edendav oluline rahvusvaheline osaleja peaks kasutama oma võimsaid vahendeid ja abimeetodeid kooskõlastatult, et võimaldada ülesannete jagamist ja vältida abi killustumist ning määrata kindlaks prioriteedid, kus see suudab tõhusalt pakkuda suurimat lisaväärtuslikku mõju;
 3. rõhutab, et EL peaks võtma juhtpositsiooni abi tõhususe ja tulemuslikkuse põhimõtete kasutamisel, et kindlustada oma partnerriikides kestliku arengu eesmärkide tegelik mõju ja nende saavutamine, jätmata kedagi kõrvale; rõhutab sellega seoses mõju, mida ELi arenguabi ja välismaiste otseinvesteeringute kasutamine võib avaldada rände ja sundümberasustamise algpõhjuste vastu võitlemisel;

4. rõhutab vajadust rakendada uues Euroopa arengukonsensuses seatud poliitilisi eesmärges igas partnerriigis strateegilisemalt ja sihipärasemalt, kohaldades seega humanitaar- ja arenguabi lõimumise lähenemisviisi ja austades poliitikavaldkondade arengusidusust; rõhutab, et abiprogramme tuleks kombineerida võla kestlikkuse analüüsiga ja neis tuleks võtta arvesse vajadust tugevdada partnerriigis parlamentaarset järelevalvet;
5. rõhutab, et EL peab jätkama rahaliste vahendite kasutamise hoolikat jälgimist ja võtma kõik vajalikud meetmed, et vältida abivahendite väärkasutust, tagades arengukoostöös oma poliitiliste eesmärkide ja väärtuste järgimise; nõuab tõhusate mehhanismide kehtestamist, et oleks võimalik põhjalikult kontrollida nimetatud vahendite lõppsihtkohta ja hinnata rahastatud projekte;
6. rõhutab, et hea valitsemistava on otsustav tegur abi õiglasel ja asjakohasel jaotamisel, ning juhib tähelepanu sellele, et kestliku arengu eesmärkide saavutamine ja seega ka fondide tõhusus sõltub suuresti partnerriikide võimest kasutada vahendeid õiglasel ja läbipaistval viisil;
7. kutsub ELi üles vahetult osalema kaasavates kestlikes partnerlustes rände päritolu- ja transiidiriikidega ning selliseid partnerlusi looma, lähtudes iga riigi erivajadustest ja rändajate konkreetsetest oludest;
8. rõhutab, et tulemusliku arengukoostöö ülemaailmse partnerluse (GPEDC) põhimõtted tuginevad varasematest arengustrateegiast ja tavadest, sealhulgas nii õnnestumistest kui ka ebaõnnestumistest saadud olulistele ja kestvatele õppetundidele ning mitmepoolne koostöö ja koordineerimine, mille toetamisele EL on pühendunud, toimub ka edaspidi nende tähtsate põhimõtete alusel; kutsub komisjoni üles kasutama oma liikmesust GPEDCs ja OECD arenguabi komitees ning oma häält rahvusvahelistel foorumitel ja rahvusvaheliste finantsinstitutsioonide juhtimisstruktuurides, et tugevdada veelgi tõhususe põhimõtteid ning julgustada neist kinni pidama ja neid rakendama kõigis arengukoostöö vormides ja kõigi asjaosaliste poolt;
9. tunnistab, et tõhusat arengukoostööd ei saa saavutada üksnes ELi koostöö kaudu ja see võib olla tõeliselt tulemuslik ainult juhul, kui kõik arenguvaldkonna osalejad teevad omavahel koostööd; väljendab muret selle pärast, et kui teised osalejad ei austa ega rakenda oma koostööprogrammides tulemuslikkuse põhimõtteid, vähendab sellest tulenev partnerriikide süsteemide killustatus ja neist möödaminemine abi, sealhulgas ELi abi, tõhusust ja mõju üldiselt;
10. kutsub komisjoni üles avaldama vähemalt kaks korda aastas abi tõhususe eduaruande, mis hõlmab ühist planeerimist, ühist rakendamist ja ühiseid tulemuste raamistikke ning ELi institutsioonide, liikmesriikide ning kohalike ja piirkondlike omavalitsuste tegevust; rõhutab, et see aruanne peaks põhinema ühiselt kokku lepitud eesmärkidel ja poliitilistel eesmärkidel, eelkõige kestliku arengu eesmärkidel ja konsensusel; kutsub komisjoni üles nimetatud aruande koostamisel konsulteerima sidusrühmadega ja esitama aruande parlamendile;
11. kutsub komisjoni ja nõukogu üles laiendama ELi ja selle liikmesriikide vahelist ühist kavandamist; juhib tähelepanu sellele, et riigi tasandil peavad EL ja liikmesriigid minema kaugemale olemasolevate kahepoolsete arenguprioriteetide ja -meetmete konsolideerimisest ning moodustama poliitiliste ja poliitikat käsitlevate dialoogide

käigus partnerriikidega ühtse Euroopa koondhääle strateegilistes küsimustes, milles tuleks samuti vajaduse korral arvestada piirkondlike integratsiooniorganite kui ELi partneritega, samuti uuenduslike rahastamismeetoditega, nagu segarahastamine ja tagatised, kui need on tõhusad; nõuab selgeid ja teostatavaid kohustusi, võttes arvesse varasemaid strateegiaid ja tavasid;

12. kutsub komisjoni üles tagama, et ELi vastavates partnerriikides kohapeal toimuksid korrapärased kohtumised liikmesriikide esindajate, rakendusametite, rahvusvaheliste organisatsioonide, kohalike ja piirkondlike omavalitsuste ning kodanikuühiskonna organisatsioonidega, et teha kindlaks probleemid ja võimalused ning tagamaks, et järgnev ühine reageerimine ja rakendamine vastab tuvastatud vajadustele; juhib tähelepanu sellele, et ühine kavandamine missioonide juhtide suuniste kohaselt on osutunud poliitiliste, kaubandus-, arengu- ja julgeolekustrateegiade sidususe seisukohast edukaks; nõuab samuti, et EL ja selle liikmesriigid osaleksid ühises rakendamises ja hindamises ning kodanike ees ühiste aruandekohustuse mehhanismide loomises; nõuab, et EL teeks koostööd mittetraditsiooniliste rahastajatega, kes suudavad tõendada abi tõhususe põhimõtete järgimist;
13. tunneb heameelt nõukogu 8. juuni 2020. aasta järelduste üle, milles rõhutatakse kõigi Euroopa tiimi kaasatud osalejate tähtsust meetmete koordineerimisel ning teabe- ja suhtlusalaste jõupingutuste jagamisel riigi tasandil, ELis, partnerriikides ning üleilmsetel ja mitmepoolsetel foorumitel; palub komisjonil ja liikmesriikidel järgida tulevikus seda lähenemisviisi seoses kõigi arenguga seotud meetmete, kavandamise ja rakendamisega; kordab oma 2013.³² ja 2017. aasta³³ taotlusi ning palub komisjonil esitada ELi toimimise lepingu artiklite 209 ja 210 alusel ettepaneku võtta vastu õigusakt, milles käsitletakse regulatiivseid aspekte seoses ELi rahastajate koordineerimisega arenguabi valdkonnas;
14. rõhutab, et naabuspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi tulevast rakendamist silmas pidades peaksid ELi, selle liikmesriikide ja ELi arenguvaldkonna rahastamispartnerite ühise kavandamise ja rakendamise aluseks olema abi tõhususe põhimõtted; juhib tähelepanu asjaolule, kui oluline on, et EL seaks eelkavandamise etapis ühiselt strateegilised prioriteedid ja määraks kindlaks investeerimisvajadused ja -puudujäägid ning seejärel uuriks viise, kuidas optimeerida ELi institutsioonide vahendite võimalusi, sealhulgas toetused, eelarvetoetus ja Euroopa Investeerimispannga (EIP) laenuid ning liikmesriikide antav rahastamine; on sellega seoses mures selle pärast, et vähim arenenud riikides suureneb seotud abi osakaal, ja kordab, et abi lahtisidumine võib kulusid 15–30 % vähendada;
15. kutsub komisjoni üles tagama, et nende viiside kavandamine ja rakendamine oleks koordineeritud, strateegiliselt kooskõlas partnerriikide prioriteetide ja protsessidega ning keskenduks tulemuste ja mõjude saavutamisele, mis on kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks iga partnerriigi konkreetsetes kontekstis muutuvad; rõhutab vajadust hõlbustada isemajandavate turgude loomist ja tagada, et kavandamiseelses etapis võetaks arvesse häid väljumistavasid; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kiirendama

³² 11. detsembri 2013. aasta resolutsioon soovitustega komisjonile ELi arenguabi rahastajate tegevuse koordineerimise kohta, ELT C 468, 15.12.2016, lk 73.

³³ 14. veebruari 2017. aasta resolutsioon Euroopa arengukonsensuse läbivaatamise kohta, ELT C 252, 18.7.2018, lk 62.

jõupingutusi oma ametliku arenguabi lahtisidumiseks vastavalt konsensuse kohustustele ja julgustama kõiki arengukoostöö pakkujaid, sealhulgas tärganud turumajandusega riike, sama tegema; innustab kohalikke hankeid ja isevastutust;

16. rõhutab, et Euroopa Parlamendi mandaat naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendi osas nõuab sätteid finantsettevõtjate inimõiguste, keskkonnaalase ja sotsiaalse vastavuse parandamiseks segarahastamise ja tagatismehhanismide kasutamisel Euroopa Kestliku Arengu Fond+ ja välistegevuse tagatise kaudu; tuletab meelde, et vastavalt parlamendi seisukohale eraldatakse 45 % Euroopa Kestliku Arengu Fond+ ja välistegevuse tagatise kaudu saadavast rahastusest investeringutele, mis aitavad kaasa kliimaeesmärkide saavutamisele, keskkonnajuhtimisele ja -kaitsele, bioloogilisele mitmekesisusele ja kõrbestumise tõkestamisele, kusjuures 30 % kogu rahastamispaketist eraldatakse kliimamuutuste leevendamise ja nendega kohanemise toetamiseks;
17. juhib tähelepanu sellele, et EL on seadnud endale kaugeleulatuvad keskkonna- ja kliimaeesmärgid, ning nõuab, et see toetaks tiheda koostöö kaudu partnerriike eesmärgiga aidata neil täita omaenda – nii lepingupõhiselt sätestatud kui ka ise seatud – kliima- ja keskkonnanäesmärgid ning -strateegiaid, kuna nende omavahendite kestlik kasutamine on paljude partnerriikide majanduse alus ja see on kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks hädavajalik;
18. nõuab, et ELi institutsioonid, liikmesriigid ning muud avalikud ja valitsusvälised osalejad oleksid aktiivselt kaasatud arengukoostöösse, et jagada tõendeid ja kogemusi selle kohta, millised arengumeetmed on üldiselt edukad ja millised on ebaõnnestunud, mille rakendamine on osutunud keeruliseks või mis ei ole avaldanud kavandatud mõju;
19. tunneb heameelt Euroopa arengualase finantsstruktuuri kõrgetasemelise eksperdirühma sõltumatu aruande üle ning nõuab Euroopa investeerimis- ja kestliku arengu panga loomist;
20. rõhutab, et vastutus kõigi avaliku sektori kulutuste, sealhulgas ametliku arenguabi eest on ülioluline nii Euroopas kui ka partnerriikides; usub, et vastutus eeldab tugevaid institutsioone ning et Euroopa ametliku arenguabi selged ja kokkulepitud eesmärgid on hädavajalikud, et tagada üldsuse jätkuv toetus ELi arengukoostöö püüdlustele; tuletab meelde, et partnerlus ja koostöö kodanikuühiskonna ja valitsusväliste organisatsioonidega võivad parandada vastutust seoses avaliku sektori kulutustega ametliku arenguabi raames; juhib tähelepanu kodanikuühiskonna organisatsioonide rollile kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks vajalike vahendite kasutamisel;
21. rõhutab, et vastutus eeldab läbipaistvaid ja usaldusväärseid menetlusi, samuti hoold tõhususe ja tõestatavate tulemuste saavutamise eest, põhjalikku eel- ja järelhindamist ning ebaõnnestumiste kriitilist analüüsi, samuti õppimist, kuidas saavutada mõjusaid ja kestlikke tulemusi; kutsub seetõttu komisjoni üles koordineerima mõjunäitajate üleeuroopalist standardimist, et võrrelda liikmesriikide vahel projektide tõhusust ja tulemuslikkust;
22. julgustab abisaajariikide parlamente võtma vastu riiklik arenguabi poliitika, et parandada rahastajate ja abisaajate valitsuste, sealhulgas kohalike omavalitsuste vastutust, kaotada korruptsioon ja igasugune abi raiskamine ning parandada

- eelarvetoetuse saamise ja samuti pikemas perspektiivis abist sõltuvuse vähendamise tingimusi;
23. rõhutab, et on oluline, et ELi ametlikus arenguabis keskendutaks veelgi rohkem ebavõrdsuse vähendamisele, vaesuse kaotamisele ja mitte kellegi kõrvalejätmisele;
 24. rõhutab, et riigipõhiste strateegiate ja suutlikkuse arendamisele suunatud tõhusa ja tulemusliku abiga kaasneb laste suremuse vähenemine ning et investeerimine laste heaolusse, sealhulgas võitlus sunniviisilise ja alaealiste töö vastu, on vaesusest väljapääsemiseks keskse tähtsusega;
 25. usub, et tulemuspõhiste lähenemisviiside kasutamine on ELi partnerriikide jaoks otsustavalt tähtis ning et see on peamine element, mis tagab nende suutlikkuse täita oma kodanike heaks kestliku arengu eesmärgid; juhib siiski tähelepanu sellele, kui oluline on võtta arvesse partnerriikide, eriti vähim arenenud riikide ja ebakindlate riikide eriolukordade ja probleemide mitmekesisust; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles toetama ja kasutama partnerriikide tulemuste mõõtmise riigisiseseid raamistikke ning nende seire- ja statistikasüsteeme ja kaasama kõigis etappides kõiki asjaosalisi: kohalikke ametiasutusi, liikmesriikide parlamente, kodanikuühiskonda, sealhulgas naisühendusi ja tõrjutud rühmi, ning erasektorit, keskendudes VKEdele; rõhutab, et investeringud kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide suutlikkuse suurendamisse on tõhusa abi oluline eeltingimus;
 26. märgib, et mõnes valdkonnas on arenguabi tõhusust ja tulemuslikkust keeruline mõõta, kuid kutsub komisjoni üles uurima hindamiseks sobivaid näitajaid ja kasutama tulemusi selleks, et valmistada ette riigipõhine teave arenguabi tõhususe ja tulemuslikkuse kohta ning töötada välja parimaid tavasid käsitlevad lähenemisviisid;
 27. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid taotleksid kindlamalt andmevoogude läbipaistvust, jätkates investeerimist andmete visualiseerimisse, statistilistesse aruannetesse ja avatud andmete avaldamisse ning rahvusvaheliste standardite, näiteks IATI (rahvusvahelise abi läbipaistvuse algatuse standardi) rakendamisse, ning ajakohastades ja arendades korrapäraselt ELi abi teejuhti (EU Aid Explorer); julgustab suurendama jõupingutusi ELi tasandil, et tagada üldsuse juurdepääs andmetele ja nende levitamine ning aruandlus ELi arenguabi kulutamise kohta; kordab sellega seoses, et komisjon peaks enne konkreetse aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse algust avaldama aastaaruande Euroopa Liidu välistegevuse rahastamise vahendite rakendamise kohta;
 28. juhib tähelepanu sellele, et sooline võrdõiguslikkus on kestliku arengu jaoks hädavajalik ning et partnerriikides naiste ja tütarlaste vastu suunatud diskrimineerimise ja vägivalda vastu võitlemisel tehtud edusamme tuleks pidada abi tõhususe oluliseks aspektiks; tuletab meelde, et arengukoostöö võib avaldada erinevat mõju tütarlastele ja poistele ning naistele ja meestele;
 29. nõuab tungivaltp, et komisjon ja liikmesriigid, samuti kõik arengupartnerid, peaksid soolist võrdõiguslikkust esmatähtsaks, kasutades laialdasemalt soolõimet, soospekti arvestavat eelarvestamist ja soolist suunitlust; rõhutab lisaks vajadust koguda võrreldavaid ja soo alusel jaotatud andmeid, et edendada terviklikku ja ühtlustatud lähenemisviisi ELi soolise võrdõiguslikkuse eesmärkide alasele aruandlusele ja toetada naisi, et neist saaksid oma kogukonnas ja mujalgi arengut mõjutavad osalejad;

30. nõuab, et EL ja selle liikmesriigid tõhustaksid oma abi vastavusse viimist tõhususe põhimõtete ja seonduvate näitajatega, eelkõige seoses prognoositavuse, partnerriigile kuuluvate tulemuste raamistikust saadud näitajate kasutamise, partnerriigi avalike finantsjuhtimissüsteemide kasutamise, partnerriikide valitsuste projektide hindamisse kaasamise kohustuse ja läbipaistva aruandlusega;
31. kutsub liikmesriike üles muutma oma abi Euroopa ühiste abieesmärkidega sobivamaks, et parandada ELi arengupoliitika kui terviku tõhusust;
32. toetab katalüütilist ja valdkondadevahelist lähenemisviisi, mis põhineb detsentraliseeritud ja alt üles vajaduste hindamisel ja kavandamisel, millega soositakse kohalikku isevastutust ja mida varustatakse teabega olukorra põhjalikust analüüsist ning konsultatsioonidest kõigi partnerriikide kodanikuühiskondade ja muude sidusrühmadega tihedas koostöös kohalike kogukondade ja organisatsioonidega;
33. ergutab lõunariikide ja kolmepoolse koostöö tugevdamist, sealhulgas selliste projektide puhul, mis on suunatud tõhusamale piirkondlikule koostööle ja integratsioonile, samuti äärepoolseimate piirkondade ning ülemeremaade ja -territooriumide tõhusamale kaasamisele Euroopa arengukoostöö rakendamisse kõigil valitsemistasanditel nende vastavates geograafilistes piirkondades, et toetada kestliku arengu eesmärkide saavutamist ja COVID-19 pandeemiast taastumist; rõhutab, et keskmiste tuludega riikide – sealhulgas OECD arenguabi komitee ametliku arenguabi saajate nimekirjast hiljuti välja arvatud riikide – suutlikkust tuleks vajaduse korral kaasata;
34. toonitab, et arenguabi tõhusamaks muutmiseks, pikaajaliste tulemuste saavutamiseks ja kohalike vajaduste rahuldamiseks, eriti pikaleveninud kriisis ja kriisijärgses olukorras, on tungivalt vaja parandada humanitaar- ja arenguabi koordineerimist ning tugevdada humanitaar- ja arenguvaldkonna vahelist seost ning selle sidemeid rahu ja julgeolekuga seotud tegevustega arenguriikides; nõuab, et EL arendaks sellist lähenemisviisi edasi;
35. tunnistab prognoositava ja paindliku rahastamise olulisust, sealhulgas mitmeaastase humanitaarabi rahastamise olulisust pikaajaliste kriiside korral ja arenguabiprogrammide tähtsust, mis suudavad kohaneda ettenägematute humanitaarkriisidega;
36. rõhutab kodanikuühiskonna organisatsioonide tugevdamise tähtsust nende iseseisvate arenguvaldkonna osalejate rollis; toonitab, et kodanikuühiskonna organisatsioonide jaoks võimaldav ja avatud keskkond on kooskõlas rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud õigustega ning sellega suurendatakse kodanikuühiskonna organisatsioonide panust arengusse; väljendab muret kodanikuühiskonna organisatsioonide tegevusruumi ahenemise pärast paljudes partnerriikides; kutsub komisjoni üles parandama kodanikuühiskonna organisatsioonide rahastamise kättesaadavust, sealhulgas partnerriikides;
37. rõhutab parimate tavade ja poliitikameetmete vahetamise rakendamise ning meetmete koordineerimise ja koostöö tähtsust ELi ja teiste partnerriikides abi osutavate osalejate, nt ÜRO ja selle asutuste vahel; rõhutab, et see on veelgi olulisem ebakindlates partnerriikides, konfliktide või loodusõnnetuste tõttu kannatanud riikides ja pagulasi vastuvõtvates riikides; peab sellega seoses hädavajalikuks seada kogukonna vastupanuvõime keskele kohale ja toetada meetmeid, mille eesmärk on riskiteadlike

programmide ja hädaolukordade koolitusprogrammide väljatöötamine, kogukonna kaasamine ja partnerluste edendamine;

38. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tõhustama koostööd partnerriikide, aga ka ELi kohalike omavalitsustega; nõuab, et eelarvetoetus kui abimeetod oleks kasutatav ka piirkondlikul tasandil ning et töötataks välja ümberjagamismehhanismid valitsuse eri tasandite ja piirkondade vahel peamise eesmärgiga vähendada riigis esinevaid erinevusi ja ebavõrdsust ning tagada, et mitte kedagi ei jäeta kõrvale;
39. rõhutab kiriku- ja misjoniorganisatsioonide rolli humanitaar- ja arenguabis ning nende tähtsust kohapeal, kuna nad kuuluvad suurimate arengu ja abi valdkonnas tegutsevate valitsusväliste organisatsioonide hulka; rõhutab asjaolu, et koostöö usujuhtidega on arenguriikide paljudes kohalikes kogukondades sageli tõhusaim viis jõuda abi vajavate kohalike inimesteni;
40. tunnistab kodanikuühiskonna olulist rolli partnerina nii konsultatsiooniprotsessi ajal kui ka teenuste osutajana; kutsub sellega seoses komisjoni ja liikmesriike üles tunnustama ja tugevdama oma rolle kaasavate arengupartnerluste saavutamiseks;
41. nõuab, et pöörataks suuremat tähelepanu kohalikele VKEdele, väikepõllumajandustootjatele ja naiste mõjuvõimu suurendamisele, kuna see lähenemine on osutunud eriti tõhusaks vaesuse ja ebavõrdsuse vähendamisel ning kodanikuühiskonna ja kogukondade tugevdamisel;
42. tunnistab, et erasektori osalemine nii kohalikul, riiklikul, kahepoolsel kui ka rahvusvahelisel tasandil on oluline kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks, arengu rahastamise lisavahendite kaasamiseks ning üleminekuks kestlikule majandusarengule, majanduskasvule ja heaolu saavutamisele;
43. nõuab jõupingutusi, et tagada erasektori kooskõla arenguriikide valitsuste ja kodanikuühiskonna arenguprioriteetide ning kohaliku elanikkonna, eelkõige tõrjutud ja haavatavate rühmade vajadustega ning et viia erasektori kaasatus arengukoostöös kooskõlla tõhususe ja Kampala põhimõtetega, parandades samal ajal välismaiste otseinvesteeringute ja üleilmsete väärtusahelate läbipaistvust, järelevalvet ja hindamist ning nendega seotud vastutust, samuti inimõiguste ja hoolsuspõhimõtete austamist;
44. nõuab, et Euroopa institutsioonid ja asutused looksid selge, struktureeritud, läbipaistva ja vastutustundliku raamistiku erasektoriga sõlmitavate partnerluste ja liitude haldamiseks arenguriikides, ning rõhutab, et erasektori rolli suurendamisega üheaegselt on tähtis arendada institutsioonilist suutlikkust;
45. rõhutab, et kõik osalejad, sealhulgas erasektor, peavad panustama tõhususe tegevuskavasse kaasava osaluse, kavandamise ja rakendamise, vastastikuse vastutuse ja läbipaistvuse, järelevalve ja hindamise kaudu; rõhutab, et rahastajad peaksid parandama oma prognoositavust ja kiirust, kui nad teevad nende osalejatega koostööd rakenduspartnerite ja põhiteenuste pakkujatena, selleks et tõepoolest jõuda kõige haavatavamate elanikkonnarühmadeni;
46. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama, et arengupartnerlustesse kaasatud erasektori osalejad järgiksid kogu projekti elutsükli vältel inimõiguste ja keskkonna

valdkonnas ettevõtja sotsiaalse vastutuse põhimõtet kooskõlas ÜRO üleilmse inimõigusi käsitleva kokkuleppe, ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtete, ILO tööõiguse põhireeglite ja ÜRO korrupsioonivastase konventsiooniga; kordab üleskutset luua ELi õigusraamistik, mis toetab kohustuslikku ettevõtjate hoolsuskohustust, tagamaks, et ELi investorid tegutsevad rahvusvaheliselt ja kohalikul tasandil vastutustundlikult ning aitavad arenguriikides kaasa kohalikule arengule;

47. tuletab meelde, et erasektori arenguabis tuleb järgida ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid, ILO reegleid ja OECD suuniseid rahvusvahelistele ettevõtjatele; rõhutab lisaks, et selles peab keskenduma hea valitsemistava, vaesuse vähendamise ja jõukuse loomise tagamisele kestlike investeeringute kaudu, samuti ebavõrdsuse vähendamisele, inimõiguste ja keskkonnastandardite edendamisele ning kohaliku majanduse võimendamisele;
48. rõhutab, et rahastaja ja abisaaja vahelisest dünaamikast eemaldumiseks ning partnerriikide kestliku arengu saavutamiseks arenguprioriteetide osas vastutuse suurendamiseks tuleb ELi arengustrateegia raamistikes näha ette konkreetsed meetmed, et soodustada riigisiseste ressursside laialdasemat kasutuselevõtmist partnerriikides, näiteks toetades korrupsioonivastast võitlust ja progressiivsete maksusüsteemide väljatöötamist, samuti maksustamise vältimise ja maksudest kõrvalehoidumise vastaseid meetmeid;
49. tunneb heameelt selle üle, et EL kasutab vaesuse kaotamiseks ja kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks mitmesuguseid arengu rahastamise vahendeid; rõhutab, et rahastajad peavad seadma esikohale toetuspõhise rahastamise, eriti vähim arenenud riikidele, olukorras, kus enne COVID-19 pandeemia puhangut kulutasid vaesemad riigid juba rohkem raha laenu teenindustasudeks kui tervishoiuteenustele;
50. märgib, et komisjon näeb ELi arengupoliitikas segarahastamise ja tagatismehhanismide üha suuremat rolli, mis saavutatakse teiste abimeetodite arvelt; rõhutab, et kuigi segarahastamine on kiiresti kasvanud, on selle mõjust arengule vähe tõendeid, kuna enamik sellest on praegu suunatud keskmiste tuludega riikidesse ja ainult väike osa läheb vähim arenenud riikidele; rõhutab Euroopa Kontrollikoja kriitilist seisukohta seoses Euroopa Kestliku Arengu Fondi (EFSD) komisjonipoolse rakendamise juhtimise ja tõhususega; nõuab seetõttu, et EL ja selle liikmesriigid võtaksid segarahastamise suhtes ettevaatliku lähenemisviisi ja tagaksid, et kõik segarahastamise teel kasutusele võetud vahendid oleksid kooskõlas arengu tõhususe põhimõtetega;
51. innustab ELi jätkama jõupingutusi partnerriikide toetamiseks aruka, sihipärase ja kohanemisvõimelise poliitika väljatöötamisel, mis võib aidata saavutada kestliku arengu eesmärke kõige tõhusamal viisil; tuletab sellega seoses meelde teadus- ja arendustegevuse väga olulist rolli innovatsiooni ja ettevõtluse edendamisel, millel on positiivne ülekanduv mõju kohaliku majanduse kõikidele sektoritele; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles tõhustama koostööd teadus- ja arendustegevuse vallas ning tugevdama investeeringuid kohalikkude strateegilisse tootmisvõimsusse, eriti tervisega seotud ning sealhulgas uusimate bioressursipõhiste ravimite osas, et suurendada sõltumatust üleilmsetest tarneahelatest;
52. rõhutab kodanikuühiskonna organisatsioonide olulist rolli vajaduste väljaselgitamisel ja

arenguabi edastamisel otse vaestele, ebasoodsas olukorras olevatele ja haavatavatele inimestele; nõuab siiski valitsusväliste organisatsioonide ja teiste rahastajate vahel jaotatava abi paremat koordineerimist, et tagada abi prognoositavus ja vältida selle killustatust, kattuvaid tegevusi ja nn vaeslapse ossa jäänud riikide (arengukogukonna poolt tähelepanuta jäetud riigid) teket;

53. kutsub komisjoni üles uuesti hindama, kas ELi rahastamisele juurdepääsu halduskohustused on proportsionaalsed; mõistab sellega seoses hukka asjaolu, et ELi toetused muutuvad abikulude piiramise nõuete ning suureneva haldus- ja auditikoormuse tõttu valitsusväliste organisatsioonide jaoks üha ebapiisavamaks ja vähem ligitõmbavamaks;
54. kutsub komisjoni üles looma väiksemate projektide elluviimiseks usaldusväärsete valitsusväliste partnerite, näiteks kohalike kodanikuühiskonna organisatsioonide, kirikute, usupõhiste organisatsioonide ja liikmesriikide valdkondlike asutuste võrgustik ning tegema nendega koostööd;
55. kinnitab veel kord, et kohalike ja riiklike võtmetähtsusega projektide jaoks mõeldud investeeringud erineva ulatusega kohalikku ja riiklikku taristusse on kõige tõhusam viis abi kasutamiseks, kuna sel viisil stimuleeritakse ja edendatakse majandus- ja sotsiaalset arengut kogu elanikkonna jaoks;
56. rõhutab, et võla vähendamise meetmed tuleb siduda ametliku arenguabi edasise kasutuselevõttuga; nõuab mitmepoolsete ja kommertsvõlgade lisamist G20 võlgade peatamise algatusse (DSSI); toonitab vajadust tagada kõigi võlausaldajate, sealhulgas Maailmapanga ja teiste mitmepoolsete arengupankade, samuti erasektori võlausaldajate osalemine võlgade peatamise algatuses ja kõigis muudes võla vähendamise pakkumistes; nõuab, et loodaks mitmepoolne võlgade restruktureerimise mehhanism, et käsitleda nii COVID-19 kriisi mõju kui ka kestliku arengu tegevuskava 2030 rahastamisvajadusi;
57. juhib tähelepanu sellele, et kohalikele töötajatele ja valdkondlikele ettevõtjatele mõeldud koolitusprogrammidel on eriti oluline roll partnerriikides ELi toetatavate projektide järjepidevuse tagamisel ning seeläbi vastutuse ja aruandluse parandamisel;
58. rõhutab ametliku arenguabi kesksel rollil arengutõhususe tegevuskava täitmisel; toonitab, et ametlik arenguabi on muudest arengut soodustada võivatest abivoogudest paindlikum, prognoositavam ja vastutustundlikum; hoiatab, et ametliku arenguabi kriteeriume ei tohi leevendada ega kasutada seda selliste kulude katmiseks, mis ei ole vahetult seotud arenguriikides kestliku arengu edendamiselega;
59. kordab nõudmist, et nõukogu ja liikmesriigid kehtestaksid selge ajakava, mille alusel täita eesmärk suurendada ametliku arenguabi eelarvet 0,7 %ni kogurahvatulust, kaasa arvatud rahvusvaheline kohustus kulutada 0,15–0,2 % kogurahvatulust ametliku arenguabi jaoks vähim arenenud riikidele, ja et komisjon esitaks konkreetse tegevuskava, milles määratakse kindlaks, kuidas kasutatakse lisavahendeid kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks; rõhutab, et abi tõhusus ei asenda piisavat abi mahtu ja ametliku arenguabi 0,7 % eesmärgi säilitamine või ületamine on väga oluline; kordab, et ELi eelarve peaks aitama märkimisväärselt kaasa ELi ametliku arenguabi suurendamisele üldiselt;

60. kordab oma toetust järgmiste eesmärkide lisamisele naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendisse: 20 % sotsiaalse kaasatuse ja inimarengu edendamiseks ning vähemalt 85 % projektide puhul, mida rahastatakse ametlikust arenguabist, on peamine või oluline eesmärk soolise võrdõiguslikkuse ning naiste ja tütarlaste õiguste ja mõjuvõimu suurendamine, nagu on määratletud OECD arenguabi komitees;
61. nõuab arengupoliitika suuremat sidusust, mille eesmärk on tagada, et ükski ELi või liikmesriikide poliitika ei avaldaks arenguriikidele negatiivset mõju ja sellel ei oleks vastuolulisi eesmärke;
62. märgib sügava murega, et EL ja liikmesriigid seavad praegu tingimusi abile, mis on seotud arenguriikide rände- ja piirikontrolli alase koostööga, mis on selgelt rahastajate mure, olles vastuolus rahvusvahelisel tasandil kokkulepitud peamiste arengutõhususe põhimõtetega; tuletab meelde, et abi eesmärgiks peab jääma vaesuse kaotamine, ebavõrdsuse vähendamine, inimõiguste austamine ja toetamine ning humanitaarvajaduste rahuldamine ning see ei tohi kunagi sõltuda rändekontrollist;
63. kordab, et abi andmise sõltuvusse seadmine koostööst ELiga rände- või julgeolekuküsimustes ei ole kooskõlas kokkulepitud arengutõhususe põhimõtetega;
64. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, Euroopa välisestistusele, Euroopa Investeerimispanngale, Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupangale, Maailmapanga Grupile, Aafrika Liidule, tulemusliku arengukoostöö ülemaailmse partnerluse, ÜRO Arenguprogrammi ning ÜRO majandus- ja sotsiaalosakonna kaasesistujatele, OECD-le ning Parlamentidevahelisele Liidule.

SELETUSKIRI

Euroopa arengukonsensus kohaselt on EL võtnud endale kohustuse toetada meie arengumaadest partnerriikides kestliku arengu eesmärkide täitmist 2030. aastaks. Selle raportiga soovib raportöör rõhutada, kui tähtis on, et kõik ELi arenguvaldkonna osalejad kasutaksid olemasolevaid abi tõhususe ja tulemuslikkuse vahendeid strateegiliselt.

Vanaviisi jätkata ei saa. Maailm muutub keerukamaks. Teravnevad geopoliitiline rivaalitsemine mõjuvõimu ja ressursside pärast ning sisekonfliktid. Kliimamuutuste mõju tabab kõige haavatavamaid. Maailma rahvastik kasvab kiiremini kui kogurahvatulu, mille tõttu suureneb vaesuses ja töötuses elavate inimeste arv. Alates 2030. aastast siseneb tööturule hinnanguliselt 30 miljonit noort aafriklast aastas. Need probleemid osutavad pakilisele vajadusele, et arengukoostööl oleks tõeline mõju ja see toetaks rahumeelset kestlikku arengut, millega kaasnevad elatusvahenditega kindlustatus ja võimalused.

Heast tahtest hoolimata juhinduvad ELi institutsioonid ja liikmesriigid endiselt peamiselt oma institutsioonilistest või riiklikest eesmärkidest ja huvidest. Kui koordineerida jõupingutusi terviklikult ning kasutada meie käsutuses olevaid abi tõhususe ja tulemuslikkuse vahendeid, võib meie võetud rahaline kohustus avaldada tugevat mõju ja võimaldada partnerriikidel saavutada kestliku arengu eesmärgid.

EL kui maailma suurim rahastaja, samuti tugevaim rahvusvaheline demokraatiat ja inimõigusi edendav osaleja peaks võtma juhtrolli. Meil tuleb täita ELi arengukonsensuses seatud poliitilisi eesmärgi strateegiliselt ja sihipäraselt igas partnerriigis, tugevdades ja täiendades ELi välispoliitilisi eesmärgi ja väärtusi. Kehtestatud on abi tõhusust ja tulemuslikkust käsitlevad kohustused ja põhimõtted ning rahvusvahelised kohustused rahastamisvajaduste rahuldamiseks. Liidu käsutuses on mõjus vahendite ja abi andmise viiside komplekt.

ELil on arvukalt võimalusi, et terviklikumalt ja kooskõlastatumalt edasi liikuda.

Esiteks saame kooskõlastamist tugevdada naabruspoliitika, arengu- ja rahvusvahelise koostöö rahastamisvahendiga seotud kavandamistöös raames. Ühise kavandamisega peab kaasnema ühine rakendamine: EL peaks eelkavandamise etapis ühiselt seadma strateegilised prioriteedid ja kindlaks määrama investeerimisvajadused ja -puudujäägid ning seejärel uurima viise, kuidas optimeerida ELi institutsioonide vahendite võimalusi, sealhulgas toetused, eelarvetoetus ja Euroopa Investeerimispanka (EIP) laenu ning ELi liikmesriikide antav rahastamine.

Teiseks tuleks jätkata nende sektorite toetamist, kus projektid on olnud edukad ja tulevase kestlikkuse potentsiaal on suur. Kasutada tuleb katalüütilist lähenemisviisi: valida sektorid, kus partnerriigil on stiimuleid projekti jätkamiseks rahastamise puudumise korral.

Kolmandaks, kasutada iga riigi prioriteetsete sektorite määramisel strateegiliselt ja tulemustele orienteeritult ELi ühisest teadmusbasisist saadud õppetunde.

Neljandaks, vaadata üle hinnangud edukatele ja ebaõnnestunud projektidele, mille kestlikkuse võimalused on suured. Näiteks valida sektorid, millele on praeguseks antud eelarvetoetust ja mille investeerimisvajadusi saab rahuldada EIP laenu ning liikmesriikide

finantseerimisasutuste ja eksperditeadmiste kombineerimise abil.

Viiendaks, kasutada ELi ja liikmesriikide peakorterite/delegatsioonide laialdasi teadmisi edukate ja ebaõnnestunud abimeetmete kohta teatavates kohalikes sektorites. Jätkata ELi abiandmise viiside kohandamist kohaliku olukorraga, et need kajastaksid riigi vajadusi ja suutlikkust.

Kuuendaks, kasutada abi tõhususe ja tulemuslikkuse vahendeid eesmärgiga parandada läbipaistvust suhetes meie partnerriikidega.

Me ei pea uuesti jalgratast leiutama. Arvestades, et rahastamispuudujääk on suur ja edusammud kestliku arengu eesmärkide saavutamisel napid, tuleb tegeliku mõju ja edu saavutamiseks tegutseda strateegiliselt ja täielikult kasutada kõigi ELi institutsioonide ja liikmesriikide kombineeritud rahalist kaalu ja teadmisi, samuti meie käsutuses olevaid ainulaadseid abi tõhususe ja tulemuslikkuse töövahendeid.

VÄHEMUSE ARVAMUS

vastavalt kodukorra artikli 55 lõikele 4
Bernhard Zimniok

Ülemaailmne olukord on endiselt sama keeruline ja ebakindel kui varem. Tuleb kõrvaldada juhtumid, kui kavandatud abisaajate vajaduste rahuldamiseks suunatud suurem osa abipakkumistest omastatakse ebaseaduslikult või need on ebatõhusad, samuti tuleb parandada arenguabi enda kasutamist. EL peab tagama valitsusväliste organisatsioonide / kodanikuühiskonna organisatsioonide ja riiklikult organiseeritud valitsusväliste organisatsioonidega suheldes täieliku läbipaistvuse; EL peab tagama, et valdavalt ebaseaduslik keskkond, milles enamik neist abifondide kasutajatest tegutseb, oleks kaardistatud, selgeks tehtud ja sellele oleks reageeritud, et kõrvaldada rahaliste vahendite ebaseadusliku omastamisega seotud peamine probleem. Kõigi ELi arengualaste sekkumistega tuleb edaspidi tagada kohapealse mõju osas täielik läbipaistvus, vastutus, tõhusus ja kestlikkus ning seda juba enne selliste sekkumiste heakskiitmist. Loomulikult peab kogu ELi abi olema tingimuslik, et peatada ulatuslik ebaseaduslik ränne Euroopasse ja muud soovimatud abisaavate riikide kodanike poolt elluviidavad välistegevused, et saaksime päästa elusid. Kuid samal ajal on vaja kõiki abimeetmeid, et austada abisaajate kohalikku kultuuri ja vältida abisaajate kultuurimuutusi jõustava sihiga uuskolonialistlikke protsesse, kuna see pole tõelise arengu saavutamiseks moraalselt põhjendatav ega kestlik.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	29.10.2020
Lõpphääletuse tulemus	+: 23 -: 1 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, Rasa Juknevičienė, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Norbert Neuser, Janina Ochojska, Jan-Christoph Oetjen, Michèle Rivasi, Marc Tarabella, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou, Bernhard Zimniok
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Frances Fitzgerald, Ádám Kósa

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

23	+
GUE/NGL	Miguel Urbán Crespo
ID	Dominique Bilde, Gianna Gancia
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Frances Fitzgerald, Rasa Juknevičienė, Ádám Kósa, Janina Ochojska, Tomas Tobé
Renew	Catherine Chabaud, Charles Goerens, Jan-Christoph Oetjen, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Pierfrancesco Majorino, Norbert Neuser, Marc Tarabella
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi

1	-
ID	Bernhard Zimniok

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu